

HIRVIHAARALAINEN – LEHTI

2022

Hirvihaaran kyläyhdistyksen sääntöjen mukaisesti tarkoituksena on edistää kylän ja asukkaiden yhteistyötä, omatoimisuutta, kylän elinkelpoisuutta ja toimia sen edunvalvojana. Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys pyrkii edistämään kylän asukkaiden toimeentulomahdollisuuksia, kylän vakinaisten ja vapaa-ajan asukkaiden viihtyvyyttä, harrastus- ja kulttuuritoimintaa ja yhteistyötä.

Olisitko sinä kiinnostunut kyläyhdistyksen toiminnasta ja halukas liittymään kyläyhdistyksen jäseneksi?

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä Elise Järvinen p. 044 5733032 tai Päivi Hautala p. 040 7758573

Lue QR-koodi, niin pääset suoraan jäseneksi liittymislomakkeeseen. tai mene osoitteeseen tinyurl.com/42e4fwtb
Liittymismaksu ainaisjäseneksi 10€, ei vuosimaksuja tms.

Hirvihaaran kyläyhdistyksen
sääntömääräinen kevätkokous
pidetään ti 26.4 2022
klo 18.30 Hirvihaaran
kuntomajalla,
Kuntomajantie 115, Hirvihaara
Esillä sääntömääräiset asiat
TERVETULOA!

Marian päivän perinteiset **75. tiepuolikisat** hiihdon merkeissä (myös kuntosarja) järjestetään jälleen **su 27.3 2022 klo 9-11.00 Hirvihaaran kuntomajalla. Palkintojen jako klo 15.00.** Kisassa kilpaillaan Hirvihaaran Etelän ja Pohjoisen puolen asukkaiden välisestä tiepuolimestaruudesta.

Kyläyhdistys pitää grillin kuumana ulkona. Verson kahvio sisätiloissa. Käteismaksu ainoastaan. Verso tarjoaa osallistujille kuumaa mehua. Tervetuloa!

Kyläyhdistyksen järjestämät
juhannusjuhlat perjantaina 24.6 2022
Hirvihaaran koskella Hirvihaarantien ja
Holperintien risteyksessä. Kokko syttyy
klo 18.00 (säävarauksella)

Mahdollisista muutoksista ilmoitetaan
Mäntsälä-lehden seurapalstalta ja
kyläyhdistyksen facebook-sivuilla.

Hirvihaaran koulu

Hirvihaaran vanha punainen puukoulu rakennettiin vuonna 1900. ”Uusi” kivikoulu on valmistunut vuonna 1954. Koulurakennuksia remontoitiin vuonna 1998. Puukoulun julkisivu maalattiin vuonna 2017. Samalla kunnostettiin myös ikkunat sekä alapohja.

Puukoulussa opiskelee kaksi luokkaa. Yksi luokkatila toimii musiikkiluokkana. Lisäksi rakennuksessa on teknisten töiden luokka ja tekstiilityön toimitilat.

Kivikoulussa opiskelee kolme luokkaa. Siellä on myös opettajainhuone, erityisopettajan toimitila, eskaritila sekä kanslia. Lisäksi talosta löytyy oma ruoanvalmistuskeittiö, ruokala sekä terveydenhoitajan pientila.

Hirvihaaran koulu on tänä päivänä eloisa kyläkoulu. Koulu toimii yksisarjaisena (3. ja 4. luokat on yhdistetty) ja oppilaita on 98. Koulussa on kuusi opettajaa, keittäjä, kaksi koulunkäyntiavustajaa ja siistijä. Koululla käy erityisopettaja kaksi kertaa viikossa ja terveydenhoitaja kerran viikossa. Koululla käy myös kuraattori joka toinen viikko. Myös koulupsykologi osallistuu moniammatilliseen yhteistyöhön. Koulun rehtorina toimii Salla Hallikainen

Hirvihaaran koululla toimii aktiivinen vanhempainyhdistys, joka kerää varoja erilaisilla tapahtumilla, kuten pullapäivät, diskot, myyjäiset arpajaiset ym. Varoilla kustannetaan koulun oppilaille retkiä, urheiluvälineitä ja oppimiseen liittyviä tarvikkeita. Kaikki koulun oppilaiden vanhemmat ovat tervetulleita liittymään vanhempainyhdistykseen ja osallistumaan sen toimintaan.

HIRVIHAARAN KOULUN ARVOT

- Toimimme turvallisesti toinen toistamme kunnioittaen hyvien tapojen ja kaveruuden hengessä.
- Teemme työtä ahkerasti ja haluamme oppia uutta joka päivä. Arvostamme omaa ja toisten työtä.
- Vaalimme terveitä elämäntapoja, virkeyttä ja iloa koulumme

Vanhempainyhdistyksen puheenjohtajana toimii lukuvuonna 2021 – 2022 Niina Kokkonen.

Lähteet:

Hirvihaaran koulu – Peda.net

Hirvihaaran koulun vanhempainyhdistys – Facebook.com/hirvihaarankoulunvanhempainyhdistys

Kuva: Mäntsälän kunta

MUISTOJA HIRVIHAARAN KOULUSTA

Olen Auramon Sari, syntyperäinen hirvihaaralainen, Linnamäen sukua. Meitä on käynyt Hirvihaaran koulua jo neljä sukupolvea: isoisäni Touko, äitini Raija, minä ja lapseni. Toukon isän, isoisoisäni Linnamäen Yrjön aloittaessa koulunkäyntinsä vuonna 1897, ei kylässämme vielä ollut koulua ja hänen kouluvuotensa kuluivatkin Ehnroosin koulussa Kirkonkylällä.

Touko Linnamäki, pappani, oli siis minun perheessäni ensimmäinen koululainen Hirvihaaran koulussa. Toki hänen vanhemmat sisaruksensa olivat olleet siellä jo ennen häntä. Äitini Raija Laakso kirjoittaa isänsä kouluvuosista näin:

Ihan oikeasti, meitä on käynyt neljä sukupolvea Hirvihaaran koulua! Isäni Touko, syntynyt 1921, aloitti koulunkäyntinsä 1928. Perheessä oli seitsemän lasta, ja kaikki kävivät oman kylän koulua.

Suomeen tuli oppivelvollisuuslaki vuonna 1921. Muistan sen tosi hyvin, koska istuin "laiskassa", huonosti luettujen läksyjen takia. Siellä istuessani päätin, että lopun ikäni muistan tämän. Oppivelvollisuuslaki tuli samana vuonna, kuin oma isä oli syntynyt.

Touko-Isä ja setäni Lepo saivat aivan erikoista kohtelua aina silloin, kun oli laulutunti. Heidät passitettiin koulun puoliiteriin tekemään polttopuita kirveen kanssa. Lepo-setä kertoi, että hän oli raapustanut liiterin seinään omia kirjoituksiaan. Mahtoi olla pienillä pojilla laulutaito hiukkasen hukassa, kun tällaisen kohtelun osakseen saivat. Isä kertoi tästä monet kerrat. Liekö ollut helpotus vai rangaistus laulutunnilta pois pääsy?

Raija-äitini jatkaa muistelujaan omista kouluvuosistaan.

Minun oma koulutaipaleeni alkoi syksyllä 1955. Tuntuu täysin käsittämättömältä, että kun äidin polkupyörän tarakalla istuin ensimmäisenä päivänä, niin minä en tiennyt fyysisesti, mihin minua viedään. Niin pienet olivat ympyrät silloin. Ei kouluun tutustumista, ei vierailua koulun pihalla ja kerrottu, että tässä tämä sinun opinahjo nyt on.

Sinä syksynä otettiin käyttöön upouusi valkoinen koulu. Ensimmäinen ja toinen luokka opiskeli vanhassa punaisessa koulussa. Opettajamme Helmi Nousiainen asui talon toisessa päässä. Jokaisella piti olla pieni liina, joka asetettiin pulpetin päälle, kun aloitimme ruokailun. Ruokana puuroa, omat voileivät ja maitoa pullossa.

Erikoisesti on jäänyt mieleeni, kuinka vaikeaa oli opetella selviämään kunnialla nestemäisellä musteella kirjoittamisesta. Meillä oli pienet lasipullot, jossa oli nestemäistä mustetta. Siihen kastettiin kynä, jossa oli metallinen kärki. Sitten vaan kirjoittamaan. Kyllä oli musteroiskeita vähän siellä ja täällä.

Punaisen koulun tienpuoleisessa luokassa pidettiin jumppatunnit. Tyttöillä päällä siniset trikoiset jumppapuvut, joissa punttiosuus oli kuminauhalla kiristetty kaameaksi pussiksi. Vieläkin puistattaa, kun ajattelen, miten epämukava asu se oli. Ja sitten tamburiinin tahtiin marssittiin ympäri luokkaa. Välillä roikuttiin puolapuilla ja sitten köysiä pitkin kohti kattoa. Minä en koskaan päässyt metriä ylemmäs ja pieni häpeän tunne hiipi aina sydämeeni. Mutta pesäpallo ja hiihto olivat minun lajeja. Talvella kävimme joka päivä suksilla koulussa. Koulun pihalla oli iso puinen teline ja sen molemmin puolin oli kymmeniä oppilaiden suksia pystyssä. Välitunnilla ehdimme hiihtää pienen peltolenkin ja keräsimme hiihtokilometrejä.

Koulullamme oli aivan ihana keittäjä Linda Eronen. Hän asui perheineen uudella koululla. Meitä oli niin paljon, että ruokailimme kahdessa vuorossa. Linda teki tosi hyvää ja maittavaa ruokaa. Tässä tulikin mieleeni, että Linda sanoi, että silloin, kun ruokana oli

porkkanalaatikkoo ja puolukkahilloo, hänen täytyi tehdä kolme-neljä annosta enemmän, sillä veljeni Pertti kävi hakemassa laatikkoo lisää ainakin neljä kertaa. Se oli koululla vitsi.

Syksyisin lähdimme koko koulu puolukkametsään. Keräsimme marjoja isoihin laatikoihin, jotka paikallinen maanviljelijä toi koululle ja Linda säilöi marjat talven varalle.

Mäntsälän kunnassa oli nuorisotyöntekijänä Tapio Lehtonen. Voi sitä riemua, kun hän ajoi koulun pihaan ja purki autonsa kyydistä elokuvaprojektorin. Uuden koulun isompaan luokkaan ahtautuivat kaikki lapset. Olimme kuin sillit suolassa ja niin onnellisia: kohta alkaisi ihan oikeat elokuvat! Tapio asensi laitteitaan keskellä luokkaa olevalle pulpetille, karttatelineeseen kartta nurinpäin ja Aku Ankka saattoi alkaa seikkailunsa. Siellä meni Kolme porsasta ym. lasten elokuvia ja pimeässä luokassa ei kuulunut hiiskaustakaan.

Silloin käytiin koulua myös lauantaisin. Lauantain viimeinen tunti oli ns. yhteinen tunti. Yläkoulun jokainen luokka vuorollaan järjesti ohjelmallisen lauantain viimeisen tunnin. Jokainen toi vähän rahaa ja niillä käytiin ostamassa Lukiinin Kaarinan iki-ihanasta kaupasta kilpailujen palkintoja. Tikkareita ja lakupatukoita. Ohjelmaa harjoiteltiin koko viikko välitunneilla. Luokka kalustettiin niin, että opettajille laitettiin tuolit eturiviin. Oli laulua, erilaisia kilpailuja ja erikoisesti arvoituksia. Enpä tiedä mitä meidän ihanat opettajan mahtoivat ajatella, katsoessaan lauantai toisensa perään suurin piirtein samoja arvoituksia ja kilpailuja.

Kouluaikani opettajista muistan Helmi Nousiaisen, Meeri Lappalaisen, Annikki Pajun, Leena Karhulan, Aune ja Aaro Sarion. En muista vuotta, mutta kovin surullinen oli se aika, jolloin johtajaopettajamme Aaro Sarion puoliso Aune nukkui pois Helsingissä sairaalassa. Muistan, kuinka harjoittelimme koulun pihalla sitä, kuinka me oppilaina käyttäydymme Hietaniemen Siunauskappelissa ja hautausmaalla. Oppilaat muodostivat kunniakujan kantaen kukkalaitteita. Sukulan Linjan linja-autolla me koulumme oppilaat tämän raskaan matkan teimme.

Hirvihaarasta elämän eväät, näin kyllä ajattelen ja koen. Vaikka en ensimmäisenä aamuna tiennyt, mihin äiti minua vie, niin nyt tiedän, että elinvoimainen ja hyvähenkinen kyläkoulu on pienen lapsen toiveiden täyttymys. Olen myös ylpeä siitä, että hirvihaaralainen pieni yrityksemme Erikoisvalu on saanut valmistaa koulun seinälle kyltin ”Hirvihaarasta Elämän Eväät”.

Minä aloitin koulunkäynnin Hirvihaaran koulussa vuonna 1975, silloin vielä kansakoulun oppilaana, näin ainakin muistelen. Peruskouluun siirryttiin Mäntsälässä käsittääkseni seuraavana vuonna. Opettajani oli ensimmäisellä luokalla Leena Karhula. Äitini taluttaessa minua ensimmäisenä päivänä luokkaan, Leena huudahti: - Olenko jo näin vanha? Kuten äitini jo kertoi, Leena oli ehtinyt opettaa häntäkin hänen viimeisinä kouluvuosinaan Hirvihaarassa ja minä olin näin ollen jo toista polvea saman perheen jäseniä hänen oppilaanaan. Koululla oli kaksi opettajaa, 1.-2. luokka omana ryhmänään Leena-opettajalla ja loput luokat keskenään Aaro Lehtelän opetuksessa.

Kolmannelle luokalle siirtyessäni koulun opettajamäärä kasvoi kolmeen. Mirja Saksa oli erikoistunut alkuopetukseen, joten Leena jatkoi meidän luokkamme mukana kolmoselle ja olikin opettajanani neljä vuotta. Vähän silloin harmitti, koska pikkusiskoni Marjo aloitti koulun ja sai uuden opettajan minun jatkaessani saman, vanhan kanssa.

Siirryimme alakerran luokkaan. Sieltä tulimme aina yläkertaan aamunavauksiin. Tarve silmälaseille kolmannella luokalla huomattiin juuri noissa tilanteissa, kun en nähnyt luokan takana seistessäni taululle kirjoitettua virren numeroa.

Päädyin itsekin luokanopettajan ammattiin. Suurena syynä siihen oli Leenan esimerkki. Hän oli mielestäni mahtava opettaja. Ajatus tästä työstä jäi elämään minussa jo silloin alakoulussa.

Koulu sujui minulla hyvin ja viihdyin siellä. Aika lailla kuitenkin myös sähläsin. Neljännen luokan keväänä mursin jalkani ja keväthuhlassa minulle keksittiin rooli jonkun kalevalaisen runoelman äitinä. Pitkä kansallispuku peitti kipsin. En kuitenkaan kehdannut siirtyä näyttämölle rukin ääreen kainalosauvojen kanssa, vaan päätin heilauttaa painavaa kipsijalkaa eteenpäin ilman niitä. Päädyin tietysti potkaisemaan rukin nurin.

Jossain juhlassa myös esiinnyin pianon kanssa. Unohdin täysin, miten kappale jatkuu ja aloitin alusta. Tämä tapahtui uudestaan. Ja kolmannen kerran. Sitten jatkaminenkin jo onnistui. Häpeästä punaisena nousin niaamaan, mutta ilmeisesti häpesin turhaan, sillä kuulemissani kommentteissa ihasteltiin, miten pitkän kappaleen olin muistanut ulkoa.

Toisen kerran olin soololaulajana jossain laulussa, missä linnun piti livertää. Jännityksestä johtuen unohdin täysin, miten melodia sujuu ja kuulostin varmaan sangen erikoiselta. Muistan Leena-opettajan kummastuneen katseen hänen johtaessaan kuoroa.

Keittäjänä oli edelleen aivan ihana Linda Eronen. Hän oli äidillinen ja topakka nainen, joka teki hyvää ruokaa. Ruokalassa istuttiin pöytien ääressä penkeillä, mutta päissä oli tuolit. Sinne pääsi istumaan vähän niin kuin pöydän johtajaksi, eli se oli luottamuksen osoitus. Istuin siellä sitten viidennellä tai kuudella luokalla minäkin. Kerran tuoli puuttui. Hain vaivihkaa pöydän toisesta päästä tuolin ja kuulin samantien Lindan vihaisen äänen, joka kehotti viemään tuolin takaisin. Hän sanoi, että ”laitoin vahingon kiertämään” ja niin ei sovi tehdä. Asia nolotti silloin, mutta olen monta kertaa elämäni aikana muistanut tämän viisaan ohjeen.

Noina vuosina vanhempia oppilaita opetti tosiaan Aaro Lehtelä. Hän olikin opettajani viidennen luokan, mutta jäi sen jälkeen eläkkeelle. Muistan hänen läksiäisensä hyvin. Seppo Stirkkinen tuli koululle Aaro Lehtelän seuraajaksi ja opetti minua kuudennen luokan.

Mieleen on jäänyt joku peli, jossa arvuuteltiin mikä bändi kuuluu. Kukaan ei tiennyt, mutta Seppo-opettaja kertoi yhtyeen nimen olevan englanniksi *kuningatar*. Minä hihkaisin ”Queen”, mikä herätti muissa joukkueissa nurinaa, pitiähän olla kyse musiikin tunnistamisesta eikä englannin taidoista. Samana vuonna tein jonkun seinäjulisteen Länsi-Saksasta, enkä ollut ymmärtänyt Länsi-Berliinin olevan osa sitä. Päätelin tietosanakirjan olevan väärässä ja jätin kyseisen kaupungin valtion esittelystä kokonaan pois.

Hirvihaarassa oli turvallista käydä koulua. Muistan haikeuden tunteen, kun kuudennen luokan keväällä bussi kaartoi takaisin koulun pihaan kevätkirkosta palatessamme. Oli aika siirtyä eteenpäin.

Marjo Nissinen, siskoni muisteli kouluaikaansa Hirvihaarassa näin:

Koulumatkat ovat jääneet mieleen. Kaupan kohdalta lähdimme kavereiden kanssa metsän halki oikomaan, ei tarvinnut mennä tietä pitkin. Kai koko kuusi vuotta pelättiin vanhaa, asumatonta taloa. Mielikuvituksessa siellä asui noita, joka keitti isossa padassa lientä, lapsia....?

Talvet olivat kovia. Spännärintie tuntui olevan kuilu isojen peltojen ja hankien välissä. Makkosen Minnan ja Mikan kanssa minä ja Sari viestitimme jonain pimeinä talviaamuina taskulampuilla morseaakkosilla kävellessämme toisiamme vasten kohti Aallon risteystä.

Saksan Mirja oli ensimmäisen vuoden opettaja. Lähti sitten lähetyskouluun. Kuten siskontyttöni Emma, sain neljännellä luokalla ensimmäisen ja ainoan jälki-istuntoni.

Mäkelä Siran ja Anttilan Susannan kansa lauloimme käsityötunnilla "Kas kuusen latvassa, oksien alla...". Tällä kolmikolla lauloimme myös Lehtelän Aaron läksiäisissä, Niin kaunis on maa.

Välitunneilla leikimme Kymmenen tikkua laudalla tai Kirkonrottaa. Kuntomajalle hiihdettiin hiihtämään. Kiinnostukseni pesäpalloon alkoi kai alakoululla. Myöhemmin ammattiopinnoissa kurssimme sai Porvoon kaupungilta liikuntavaraston avaimen. Aina kun opinnoitamme ehdimme, palasimme joukolla pesäpalloa, kaikkien kolmen vuoden ajan.

Nyt tuntuu kaukaiselta ajatus siitä, että sisäliikuntatunnilla Leena rummutti alakerran luokassa tamburiinilla ja me marssimme sen tahdissa ympyrää.

Kuusijuhlat ja kevätjuhlat olivat mieleenpainuvia. Yhdessä tonttuohjelmassa jännitin kovasti osaani, vaikka olin kuusi. 6. luokalla olin Lucia-neito. Touko-pappa teki aidon seppeleen päähäni kuusenoksista aidoilla kynttilöillä. Lavalla seistessäni yksi kynttilöistä kaatui ja hiukset pään sivulta paloivat.

Wc:hen kuljettiin ulkokautta. Tyttöjen puolella lukollinen ovi kiinnosti ja kummastutti alaluokkalaisia. Miksi jotkut kuutosien tytöt menivät sinne?

Terveystenhoitaja otti vastaan rehtorin kansliassa. Kunnan hammashoito laittoi lapset porskuttamaan fluoria lavuaarin päällä. Kirjasto-auton vierailu oli aina kiva.

Nuorin sisaremmme Hanne Koskikin kävi paljon Marjoa ja minua myöhemmin Hirvihaaran koulussa.

Vuodet kuluivat, minä avioituin ja sain lapsia. Muutimme Helsingistä asumaan takaisin Hirvihaaraan Linnamäen taloon vuonna 1995.

Esikoisemme Emma aloitti ensimmäisen luokan Hirvihaaran koulussa vuonna 1999. Näin Emma muistelee alakouluaikaansa:

Muistan hyvin, kun koulu juhli 100-vuotispäiväänsä ollessani koulussa 1. tai 2. luokalla. Koulukuvaauksissa oli teemana "vanha aika", 1900-luvun alku. Pukeuduimme teeman mukaisesti ja kuvat olivat seepia/mustavalkoisia. Juhlissa myös lauloin kuorossa opettajamme Pekka Itkosen tekemää laulua "Hirvihaarasta elämän eväät". Vieläkin on laulu muistissa.

Ollessani ehkä 6. luokalla, olimme kivistä yläkerran luokassa ja paloharjoituksessa meidän piti harjoitella poistumista parvekkeelta "tuubista" pudottautumalla. Se oli jännää ja jäi mieleen.

Sain elämäni ekan ja ainoan jälki-istunnon Hirvihaaran koulusta, kuten Marjo-täti. Syynä minulla se, kun jäin luvottomasti välitunniksi sisälle harjoittelemaan nokkahuilun soittoa, kun olisi pitänyt mennä ulkoviikille.

Halloweendiskot olivat tosi hienoja ja jännittäviä hetkiä. Niitä odotettiin ja kyllä oli makeeta päästä diskoon. Tanssilattialla tanssin ekat "hitaat" ja hihiteltiin ja pohdittiin luokan tyttöjen kanssa, kuka pojista tulisi hakemaan tanssimaan hitaita.

6.luokan kevätjuhlissa minä ja kolme parasta ystävääni lauloimme nelikkona Abban Dancing Queenin. Kyllä jännitti. Ei tainnut meidän esitys vetää vertoja alkuperäiselle, ainakaan eläytymisessä tai liikehännässä.

Myös kolme nuorempaa lastamme, Elina, Aleksi ja Alvar suuntasivat samalle koululle tulevina vuosina. Nyt he kaikki ovat jo aikuisia. Jää nähtäväksi, tuleeko perheestämme tai lähisuvusta viideskin sukupolvi oppilaita Hirvihaaran kouluun joskus tulevaisuudessa.

HIRVIHAARAN SEURATALO, teksti Raine Juselius

Kulttuuriperintökohteena oleva Hirvihaaran kylätontti 1400-luvulta sijaitsee Hirvihaarantien ja Kylänojan kohdalla, Mäkipuolentien molemmin puolin. Talot ja muut rakennukset muodostivat tiiviin ryhmän. Koska kylän paikka on ollut vuosisatoja käytössä ja on edelleenkin, on se merkitty muuksi kulttuuriperintökohteeksi. Sitä ei ole suojeltu muinaismuistolailla, mutta sitä tulisi vaalia, kuten kiinteää muinaisjäännöstä. Muut kulttuuriperintökohteet on otettava huomioon kaavoituksessa niiden historiallisen merkityksensä takia.

Kuva vasemmalla: Verson historiikki 50-vuotta Seuratalo vihkiäispäivänään 1.8.1937.

Hirvihaaran isännät luetellaan ensimmäisen kerran vuoden 1543 maakirjassa. Heitä oli kuusi kappaletta. Hirvihaaran kanta-tilat muodostuivat vuoteen 1631 mennessä. Kantatiloja oli kahdeksan; Marttila, Tuppur, Sukula, Finnilä, Hämäläinen, Mäkelä, Eskola ja Lassila. Talot muodistivat tiiviin kyläkeskuksen. Kylätontin taloryhmä yleensä hajosi viimeistään isojaossa. Osa taloista on muuttanut erilleen Kylätontista, kuten Mäkelä, Sukula ja Lassila.

Seuratalo vihkiäispäivänään 1.8.1937.
Seuratalon hallitsemaa Hirvihaaran keskustaa vuodelta 1939.

Hirvihaaran Seuratalo on ollut 1930-luvulle saakka Marttilan tilan päärakennus. Se on rakennettu tilan päärakennukseksi noin vuonna 1800. Tilan omistaja Yrjö Sinivirta möi sen kylään v. 1936 perustetun Hirvilinnan Kannatusyhdistys ry:n hallintaan. Yhdistyksen tarkoituksena oli perustaa ja ylläpitää Hirvihaaran kylään Seuratalo valistustilaisuuksia ja seuralämän vilkastuttamista varten. Seuraavat vuosikymmenet olivatkin Seuratalon juhla-aikaa; häitä, kilpailuja, näytelmiä ja nuorison kokoontumisaikaa. Eräs kylän vanhimmista asukkaista, Yrjö Sinivirran tytär Eila Juselius on syntynyt v. 1929 kyseisessä talossa.

kuva vas. Sirpa Ranta, Hirvihaaran Seuratalo 2/2022

UUTTA ELÄMÄÄ HIRVILINNAAN?

HIRVIHAARAAN SEURATALO etsii ihmisiä, kyläläisiä, aktiivirakentajia, hirsirakentamisen osaajia. Hirvilinna eli Hirvihaaran vanha Seuratalo sijaitsee Sepänmäen tuntumassa Hirvihaarantien varrella.

Hirvilinnan uudelle elämälle ja tulevaisuudelle, uudelle käytölle urheilun, puukäsitöiden, kädentaitajien tai mitä tahansa yhteistä toimintaa lapset mukaan lukien, kaikille matalalla kynnyksellä on mahdollinen.

Kuva oik. Elise Järvinen 2/2022

Onko SINULLA ideoita, tarvetta tai toiveita rakennuksen uudelle käytölle? Onko sinulla tai tuttavapiirissäsi osaamista ja aikaa sitoutua vanhan hirsitalon kunnostukseen?

Jos asia kiinnostaa ja kuulet kutsun, voimme yhdessä rakentaa koko kylälle yhteisen olohuoneen ja Hirvilinnan jälleen kukoistukseensa kylätaloksi, kaikille vauvasta vaariin. Kyläyhdistyksen tarkoitus on haarukoida tarvetta uusiokäytölle sekä etsiä mahdollisia tekijöitä.

Projekti olisi 5-10 vuotta kestävä yhteistä aherrusta, vetomiehiksi tarvittaisiin 3-5 isoharteista hirsirakentajaa, työ- apujoukoiksi min. 10 ihmistä sekä kaikki muu lisäapu olisi tervetullutta. Tärkeää olisi sitoutuminen usean vuoden ajan tähän projektiin ja iloinen talkoohenkinen mieli.

Miten mahtaa käydä, saadaanko vielä kyläläiset irti some kanavilta ja nuoret pois netin syövereistä? Rakentavat kommentit, kysymykset ja kiinnostuksesi voit ilmaista suoraan oheisen QR koodin takaa löytyvään kyselylomakkeeseen tai osoitteessa tinyurl.com/mrxfwayv. Voit myös laittaa viestiä sähköpostilla hirvihaarankyla@gmail.com.

Lisätietoja kyläyhdistyksen puheenjohtaja Elise Järvinen p. 044 5733032

HIRVIHAARAN KESÄN 2022 TAPAHTUMIA

- **TAITEEN JA KÄDEN TAIDON PÄIVÄ 11.6** Avoimet kylät päivänä. Perinteisiä kädentaitajia on näyttämässä kädentaitoja ja vanhoja työtapoja käsityöläisten asumuksissa, sekä tämän päivän käsityötä ja askartelua museolla. Kävijöillä on mahdollisuus kokeilla omia kädentaitojaan ja osallistua materiaalimaksuihin erilaisiin taidepajoihin
- **Kyläyhdistyksen järjestämä JUHANNUSJUHLA koskella pe 24. 6 2022, kokko syttyy klo 18**
- **RUNON JA SUVEN PÄIVÄ** Eino Leinon päivänä museoalueella on kesäistä ohjelmaa koko perheelle runojen parissa. Verstaassa on runokahvila. Museoalueelle ilmainen sisäänpääsy. Lisätietoja: kulttuuripalvelut puh. 040 3145 397.
- **SEPÄNMÄEN MAALAISMARKKINAT** su 7.8.2022 klo 10–14. Perinteisillä Sepänmäen maalaismarkkinoilla on n. 50 myyjää myymässä erilaisia käsitöitä ja leivonnaisia vanhan ajan tapaan. Museoalueella markkinameininkiä - musiikkia, hyvää syötävää, kahvia, jäätelöä ja ostettavana paljon erilaisia käyttö- ja koriste-esineitä. Ilmainen pääsy museolle. Kyläyhdistys pitää kahvioita yläpihalla.
- **Sepänmäki avoinna 1.6. - 7.8.2022**
Ke-Su klo 11–17 (ma-ti suljettu, juhannuksena suljettu), tilausryhmävaraukset 16.5.–31.8.2022.
- **Majatalo Elsan pihalla PIHAKIRPPIS** joka toinen keskiviikko 6.4–29.6 ja 3.8, 17.8, 31.8, Paikkamaksu 5€.
- **KYLÄTAPAHTUMAT la 14.5 ja la 27.8**, seuraa ilmoittelua www.majataloelsa.fi
- Seuraa tapahtumia paikallislehdestä ja kyläyhdistyksen facebook-sivuilla sekä Majatalo Elsan nettisivuilta

Tiesitkö, että voit vuokrata kyläyhdistykseltä:

Telttakatoksia (2kpl) 30€/vrk/kpl, tiedustelut Esa Lehtonen p. 050 5436117
Kahvinkeitin 1kpl 20€/vrk (mukana suodatinpussit + 2kpl termoskannuja)
tiedustelut Päivi Hautala p. 040 7758573